BULLETIN

Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Poltár

31.10.2026 - PAMIATKA REFORMÁCIE

zborový farár ThDr. Ivan Lukáč: +421 911 786 411
web: www.ecavpoltar.sk; e-mail: poltar@ecav.sk
číslo účtu - IBAN: SK68 0900 0000 0000 5932 7956

Reformácia môjho JA

Privítanie, oslovenie

Predspev - večerný

Kňaz: *Pomoc naša buď v mene Hospodinovom,*
Zbor: ktorý učinil nebesá i zem.
Kňaz: *Pane náš, Ty nám otvor pery,*
Zbor: nech naše ústa Tvoju chválu zvestujú!
Kňaz: *Pane Bože, príď k nám so Svojou pomocou!*
Zbor: Ó Pane, túto pomoc neodkladaj!
Kňaz: *Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému,*
Zbor: ako bola na počiatku, i teraz i vždycky i naveky vekov. Amen.

Pieseň ES 274 (na nápev: „Nuž Bohu ďakujme“)

Sláva, pozdrav, kolekta

Slávnostný žalm: Ž 46, 2-8

Pieseň spevokolu: Kristov kríž svieti mi

Evanjelium: Mt 5, 2-10

Viera všeobecná kresťanská

Pieseň ES 258

Kázeň: R 12, 1-2, ***modlitba***

Pieseň spevokolu: Duša neverná

Spoveď a Večera Pánova (počas VP pieseň ES 303)

Oznamy, apoštolské požehnanie

Pieseň ES 304, 1. verš

Antifóna č. 65

Kňaz: Hospodin mocností je s nami. Haleluja.

Zbor: Hradom prepevným je nám Boh Jákobov. Haleluja.

Kolekta, Áronovské požehnanie

Pieseň ES 263

Pastierky list Zboru biskupov ECAV na Slovensku - Pamiatka reformácie 2026

Milí bratia sestry!

Pamiatka reformácie aj po 509 rokoch pripomína výzvu Jána Krstiteľa, ktorú neskôr vyslovil sám Ježiš Kristus: „...pokánie čiňte...“. Práve týmito slovami začal Martin Luther svojich 95 výpovedí proti odpustkom. Výzva k zmene myslenia, hodnôt a konania sa stala impulzom k jednej z najvýznamnejších duchovných a spoločenských pre-mien v dejinách Európy. Jej naliehavosť však nestráca nič na svojej aktuálnosti. Aj dnešný svet potrebuje reformu ľudského srdca.

Otázkou zostáva, či ešte rozumieme výzve k pokániu. Samotné slovo hriech v rovine osobnej viny a zodpovednosti sa z nášho slovníka postupne vytráca. Nie preto, že by zlo z našich životov zmizlo. Stráca sa preto, že sme sa ho naučili pomenúvať inak, ospravedlňovať, zľahčovať alebo dokonca vydávať za dobro. Hriech však neprestáva byť hriechom len preto, že sme mu dali prijateľnejšie meno. Čím menej dokážeme vidieť seba v pravde, tým menej rozumieme potrebe pokánia, odpustenia a milosti.

Martin Luther v Heidelberskej dišpute pripomína, že človek musí stratiť dôveru vo vlastnú schopnosť dosiahnuť spravodlivosť, aby bol pripravený prijať Kristovu milosť. Práve tu sa odhaľuje duchovná tragédia našej doby.

Človek, ktorý dokáže ospravedlniť každé svoje zlyhanie, postupne prestáva rozumieť tomu, prečo by vôbec potreboval odpustenie. Bez vedomia hriechu strácame aj potrebu pokánia a pochopenie jedinečnosti Kristovej obete.

Ján Krstiteľ vyrušoval svedomie svojej doby. Jeho zvesti však predchádzalo ticho púšte, v ktorom k nemu prehovoril Boh. V Ježišovi Kristovi, vtelenom Božom Slove, prehovoril Boh k svetu obetavou láskou. Podobne aj Lutherov zápas s vlastnou hriešnosťou a stratenosťou vyústil do poznania milostivého Boha v Kristovi, keď k nemu prehovoril Boh. Ján sa stal hlasom volajúcim na púšti a Luther hlasom reformácie, pretože Božie Slovo zasiahlo ich vnútro. Možno práve toto nám dnes najviac chýba. Uprostred množstva hlasov volajúcich po zmene sveta potrebujeme znovu počuť Boží hlas, ktorý volá k zmene nás samých.

Potrebujeme nielen spoločenské reformy, ale predovšetkým reformu ľudského srdca, mysle a charakteru.

Keď prehovorí Boh, človek spozná svoju stratenosť, ale aj hodnotu života. Kristov kríž je dôkazom, že Boh hriech nezľahčuje, ale berie ho vážne. Zároveň nám zjavuje šírku, dĺžku, výšku i hĺbku Božej lásky (Ef 3, 18). V Kristovej obeti sa stretáva pravda o našej vine s milosťou, ktorá nás nezavrhuje, ale nám odpúšťa. Keď prehovorí Boh, mení sa naše myslenie i konanie. Biblické pokánie - metanoia - znamená zmenu mysle a ži-votného smerovania. V pokore prekonať pýchu, s odvahou pomenovať pravdu a uhladiť vzťahy rozbité sebectvom. Toto je Alfa i Omega Pamiatky reformácie - Kristus a Jeho výzva: „...pokánie čiňte...“.

Pri tohtoročnej Pamiatke reformácie prajeme duchovným, aby k nim Boh nanovo osobne a mocne prehovoril. Nech ich služba vyrastá z bytostného stretnutia s Kristom. Nech sa cez verne zvestované Božie Slovo stávajú nástrojmi reformačnej obnovy našej doby. Nech podobne ako Ján Krstiteľ pripravujú

cestu Pánovi. Nech z kazateľníc Božie Slovo oslovuje svedomie, odhaľuje hriech a zvestuje Kristovu milosť.

Rovnaké prianie patrí neordinovaným pracovníkom Cirkvi, rodičom, učiteľom i tým, ktorí nesú spoločenskú, politickú a vzdelávaciu zodpovednosť. Nech Boh nanovo prehovorí do ich svedomia a rozhodovania. Osobitne nech Jeho hlas zasiahne mocných tohto sveta, na rukách ktorých spočíva krv nevinných obetí vojen. Nech ich pri-vedie k zastaveniu násilia a k obnoveniu pokoja a spravodlivosti.

Slovensku prajeme reformu charakteru, svedomia a pravdy. Spoločnosť, v ktorej sa čestnosť nebude považovať za naivitu, služba za slabosť a pravda za prekážku úspechu. Cirkev, ktorá nebude o Kristovi iba hovoriť, ale svojou obetavou službou Ho bude robiť viditeľným. Rodiny, ktoré budú prístavom pokoja; školy, ktoré okrem poznania formujú charakter; a verejný život, v ktorom sa pravda nemení podľa toho, komu slúži.

Pamiatka reformácie je pozvaním zamyslieť sa nad potrebou vlastnej premeny. Jej najhlbší prameň nachádzame v Ježišovi Kristovi, ktorý neprichádza iba napraviť naše nedostatky, ale darovať nám nové srdce a nový život. Reformácia sa nezačína tým, že požadujeme zmenu od druhých. Začína vtedy, keď dovolíme Bohu prehovoriť do svojho srdca.

„...pokánie čiňte a verte v evanjelium!“ (Mk 1,15)

Nech toto Kristovo volanie zostáva živým hlasom reformácie aj dnes, aby svet mohol spoznávať pravdu o hriechu i krásu Božej milosti, ktorá zachraňuje a dáva novú nádej.

S úctou a prianím Božieho požehnania,

Ivan Eľko, Peter Mihoč, Ján Hroboň
Zbor biskupov ECAV na Slovensku

ECAV
Evanjelická cirkev
augsburského vyznania
na Slovensku